

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Libertatibvs Ecclesiae Gallicanae

Charlas, Antoine

Leodii, 1684

Cap. XIII. Ostenditur ex alio capite mancam esse Libertatum Ecclesiae Gallicanae definitionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38227

Comitiorum Regni Acta, tempore schismatis inter plures Pontifices, aut dissidiorum inter summos Pontifices, & Reges Galliaë emissa; in neutro Canones allegari, nisi rarissime, vel ad confirmanda generalia quædam, quæ ad dirimendas controversiasmodò non pertinent. Quomodò ergò libertates illæ definiiri possunt antiquorum Canonum exacta custodia? Scio equidem, idque jam in cap. 1. notavi, duo hæc volumina Clero Gallicano cum recens fuissent edita, displicuisse. Sed nonne doctrina in illis contenta quotidiana praxi confirmatur? Nonne propter illa commendatur Autor, quem Petrum Puteanum, seu Du Puy Consiliarium Regium, & Bibliotecæ Regiæ Præfectum fuisse publica erat fama, & mox veritas prodidit. Vide Jacobum Moreri Lugdunensem Doctorem Theologum in suo Dictionario Historico anno 1681. edito.

C A P U T X I I I.

Ostenditur ex alio capite mancam esse Libertatum Ecclesie Gallicanæ definitionem.

1. **D**Um libertates Ecclesiæ Gallicanæ ita definiuntur, ut solius antiqui juris tuendi fiat mentio, novis Canonibus, novisque Decretis, quorum tamen sæpè maxima est necessitas, aditus omnis præcludi videtur. An ergo si nova necessitas novum requirat remedium, præstabit Religioni, aut Ecclesiæ perniciem afferri, quàm antiquos mores tantillum immutari? Hoc aded iniquum esset, ut Gallis in mentem venisse suspicari nefas sit. Illustrissimus Petrus de Marca licet libertates Ecclesiæ Gallicanæ ita definierit lib. 3. cap. 1. §. 7. *Ut sint nempe usus antiqui juris communis, eam definitionem aut emendavit, aut explicavit capite sequenti num. 1. in hunc modum; Libertatem Ecclesiæ Gallicanæ, Canonum & juris communis executione contineri diximus. Sed jus illud commune variè sumi potest: Aliud est enim jus commune antiquissimum, quod antiquos Canones, & Decreta Pontificum amplectitur, aliud jus commune, quod illis Canonibus, & præterea Decretalibus recentioribus Pontificum constat, prout apud nos usu recepto tempe-*

vata sunt. Hoc ultimo iure libertatem Ecclesie Gallicane contineri contendimus, non autem primo. Capite autem 6. num. 5. Libertatem, inquit, in rebus antiqui, & novi juris usu constituimus, necessariasque nostro seculo Decretalium definitiones, quae novis negotiis prospexerunt non absque manifesta ratione existimamus.

2. Leschassierius quidem in contrariam sententiam deflexisse videtur; sed idem D. Petrus de Marca illi disertis verbis repugnat; Longissime, inquit, recedimus à Leschassierio, qui afferit Curiae supremis Galliae conceditam non solum libertatis Ecclesiasticae praesentis tuitionem, sed verè illius germana, & Canonica, quae Apostolico, & primitivo iure Canonico nititur. Adeo Magistratibus incumbat, Decretis suis disciplinam illam antiquam paulatim restituere, cum per temporum iniuriam id fieri non possit aperte Constitutionibus Regiis.

3. Cæterum suam, totius etiam Ecclesiae Gallicanae sententiam esse probat, ac fuisse illis etiam temporibus, cum ferrentur magis disceptationes, in quibus libertates Ecclesiae Gallicanae aliis personabant, ut jam supra vidimus. Sic enim profertur cap. 6. Non alia mens est aut B. Ludovici, aut Caroli VI. & totius Ecclesiae Gallicanae, cum libertatem Ecclesiae in iure communi versari contendunt; antiquos enim Canones, & ius commune intelligebant; quod Gratiani Decreto, & Decretalibus erat comprehensum; idque ratione probat, & autoritate in hunc modum. Id manifeste probatur non solum ex eo quod vetus Codex Canonum illis esset incognitus, sed etiam à Concilio Constantiensi; Etenim Sessione 39. cum de fidei professione à Papa edenda caveret, non solum octo Concilia oecumenica ab illo conferenda decernit; sed etiam Lateranense, Lugdunense, et Viennense. Quare seculo Caroli VI. Conciliorum generalium nomine Ecclesia Gallicana non solum vetera, sed etiam recentiora illa intelligebat.

4. Quin etiam Decretales omnes ferè, paucissimis exceptis in Gallia locum habere testatur. Enim verò, inquit, in Gallia quod ad disciplinam attinet, Decretalium constitutis locum damus, cum bona Pontificum venia, quae nostris rebus, & utilitati publicae accomodata sunt, id est omnibus ferè, paucissimis exceptis. Operæpretium esset, ut assignarentur paucissimæ illæ constitutiones, quia si in minimo numero sunt, facilius indulgere possent summi Pon-

Pon-

Pontifices, ut ab illarum executione Galli abstinerent: Nec paucissimarum illarum prætextu aliæ respuerentur; Itaque vel non orientur, vel nullo negotio componerentur plurimæ contentiones, ob quas Christianissima illa gens apud cæteras malè audit.

5. Igitur libertates Ecclesiæ Gallicanæ in sola juris antiqui observatione malè reponunt communiter Autores Gallicani, siquidem tanta est illorum dissensio in assignando illo jure antiquo, seu Codice, in quo continebatur, ac præterea paucissimi ex antiquis Canonibus magis in Gallia, quam alibi vigent; Multi etiam minùs, quàm alibi; Nonnulli ejusmodi sunt, ut si quis eos in usum revocare tentaret, ab ipsis libertatum vindicibus cohiberetur. Plurimi nullibi observantur, ut eos percurrenti ad oculum patet.

6. Sanè si quis attentius consideret, quæ hodiè geruntur in Gallia prætextu libertatum Ecclesiæ Gallicanæ, quæque de illis scribuntur, eas non ineptè definiri posse arbitrabitur: OPPRESSIONEM JURISDICTIONIS ECCLESIASTICÆ A LAICA, ET DEPRESSIONEM AVTORITATIS ROMANI PONTIFICIS A CLERO GALlicANO. Verùm quia iniquum esset, injurias illas toti Clero, & Populo Christianissimi, ac florentissimi illius Regni adscribere, aut quid in certis casibus agatur, dumtaxat attendere, tradenda esset libertatum illarum definitio, minus odiosa, & tamen à communi scriptorum Gallicanorum doctrina, & frequentiore usu illius Regni minus remota, quàm quæ sola Canonum antiquorum observatione continetur.

7. Vocantur igitur non incongruè *Libertates Ecclesiæ Gallicanæ*; ARBITRIVM EX ANTIQVIS ECCLESIE DECRETIS RETINENDI, ET EX NOVIS ADMITTENDI EA QUÆ VIDENTVR VTLIA, Quandoquidem illic, & antiqua quamplurima fuerunt abrogata, & nova omnia, si non acceptentur vi carere dicuntur.